

Христос Рождається!

Ось і прийшло чарівне дивовижне свято – Різдво! Воно – однаково прекрасне для дітей і дорослих, для мрійників і скептиків, для тих, хто намагається зайнятися справою кожну хвилину, і для тих, хто нікуди не поспішає. Для одних Різдво – це вечір, коли можна подумати про вічне, про небеса, для інших – світське свято і привід відвідати друзів. Але завжди у цей день і особливо з настанням сутінків здається, що ось-ось станеться диво...

І ми чуємо, як десь у небесах мчать до нас всі три празники в гості. Дзвенять дзвіночки, шарудять обгортки складених горою подарунків. У Різдвяний вечір наш світ стає трішки добрішим. І цієї пори немає місця кращого за рідний дім! Як же ж добре, що в цей час ми не самотні, що є з ким розділити ці чарівні, солодкі миті народження Любові, Справедливості, Великодушності, Щирості, Мудрості, Миру, які втілює у собі новонароджений малий Ісусик. Він живе серед нас! Але от чи ми завжди з Ним... Можливо, нам дано таке прекрасне свято, щоб задуматись, змінитись, народитися знову чистим і прекрасним, як мале дитя. А це так просто треба всього лиш відмовитись від образ і злоби. Пам'ятаймо – це чарівна ніч! І бути добрим так просто! Відшукаймо у своєму серці ті дари, які у всі часи вважалися найціннішими. Це – любов, милосердя, усміх, щирість, доброта, людяність, терпимість, радість. Тоді Бог одарує нас здоров'ям, тоді найскладніші завдання легко піддадуться нашій працьовитості, і тоді кожен пізнає справжнє щастя! Тож нехай воно летить до кожного швидше хуртовини і яскравіше сонця, освітить життя, несучи до нього те, про що завжди мріяли!

№12 (175),
грудень
2016 р.

ІЗДАВЧИЙ ПРАВА
ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

ОБЛАСНИЙ КОМІТЕТ

Львівська обласна організація професійної спілки працівників охорони здоров'я України

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ Митрополита Львівського Високопреосвященного Владика Ігоря

ДОСТОЙНІ БРАТИ І СЕСТРИ,

з великою радістю вітаю усіх вас у цей величний святковий день: Різдва Христового! Цього свята з вдячністю чекаємо кожного разу, щороку, бо воно надихає нас пригадувати та заглиблюватися в історичну правду: приходу на землю Ісуса Христа у людському тілі. Людський розум не може, не в силі збагнути цієї правди – залишається схилити голову та подивляти велику Божу доброту та любов Господню до людей! Трудно усвідомити, що вище: любов Бога до людей чи його упокорення в тілі людини?! – Правда, любов вища, це вона спонукала Божого Сина прийняти на себе людське тіло і спасти увесь людський рід від гріховного засилля. Спаситель народився від діви Марії, яка погодилася прийняти його у своє лоно, де зароджувалося і зростало дитя. Богородиця спішила до своєї тітки Єлисавети, щоб поділитися радісною подією втілення Сина Божого. Марія побула біля неї, допомагала їй, бо та у старості зачала святого Івана Хрестителя. Дві побожні жінки носили в утробі: одна – Спасителя світу, інша – святого Предтечу, «Голос вопіючого в пустині», що кликав: «Приготуйте Господню дорогу, вирівняйте стежки його» (Мт 3,3). Життя Марії не було легким. Вона у ранній молодості дуже позитивно й правильно прийняла важливе рішення, непомірну відповідальність, щоб стати матір'ю Богоматір'ю Спасителя світу. Її життя проходило у тісній єдності з Богом, серце Марії постійно споглядало на Боже немовлятко, яке знайшло притулок у найсвятішій особі, в лоні Богородиці.

Марія спішила зі святим Йосифом до Вифлиему, щоб сповнити закон про перепис населення, який видав кесар Август. За транспорт слугував осел, на якого можна було положити певний вантаж. Там, у Вифлиемі, їй прийшов час родити. Марія шукала зі святим Йосифом відповідного, принаймні, якогось людського місця для родів. Ніхто не допоміг, не знайшлося нікого, хто б проявив якусь милосердя чи мінімальну любов до ближнього, щоб прийняти до господи осіб у крайній необхідності. Праведні Марія та Йосиф не нарікали на обставини, нікого не звинувачували, лише розшукували мінімального місця, де б можна було приміститися, щоб народити та сповити маля. Люди не прийняли народжене немовля. Ісус, зате знайшовся жолоб, з якого худоба споживала свій корм. Народ нічого не запропонував, а тварини поділилися своїм місцем, уступили сіно й жолоб, що служило вигідним матрацом та коліскою. Спаситель покірно прийняв умови, в яких народився. Трапилося дуже холодне прийняття людьми Спасителя світу – прийшов до своїх, а близькі відвернулися від нього. Народ згордував Богом, але Господь не перестав простягати маленькі руки до людей, бажав викликати у них любов, милосердя та співчуття. Світ намагається жити своєю уявою й не бачить необхідності та ролі Бога в житті людей. Бог, з допомогою пречистої діви Марії та святого Йосифа, просився до осель людей, але люди не намагалися пізнати його, замкнулися у собі, без нього їм здавалося краще. Це він, Ісус Христос, намагається увійти в контакт з людиною, ходить поміж людей в різному вигляді, у виді хворих, немічних, в'язнів, поранених на війні, полонених, голодних,

забутих, сиріт, бідних людей тощо. Правдиво віруюча людина не може почувати себе щасливою, коли бачить поряд себе ближнього у дійсній потребі, в небезпеці, коли комусь бракує хліба й до хліба не вистарчає скромної поживи... Жаль, що жорстоких людей не бракує, жаль, що існують прихильники Ірода, які видають себе за побожних, а готові вбивати дітей Бога та усіх інших, неугодних їм на їхньому шляху. Спаситель знімав маски з підступних й хитрих людей: «...Ви видаєте себе за праведних перед людьми, але Бог знає серця ваші; бо що в людей високе – осоружне Богові» (Як 16,15). Господь бажає бачити людину простою, покірною, люблячою Бога через послугу ближнім.

Але не усі відмовилися від Бога. Були в полі пастушки, які стояли вночі біля своїх отар, стерегли їх перед нападом хижого звіра. Вони побачили ангела осяяні Божою славою, який сповіщав їх про народження Спасителя, у вигляді сповитого дитяти в яслах. Радість ставалася більшою, бо з'явилося велике число небесного війська, що прославляли Бога, пастухи повірили, прибули й побачили «Марію, Йосифа й дитятко, що лежало в яслах». Вони наповнилися радістю, а повертаючись прославляли Бога. Ось, світ, люди, які поділяються на прихильників й противників Бога, на добрих і недобрих, на радісних і тих, хто позбавлений радості... Віднайдемо себе у тому колориті.

Вітаю усіх з глибини серця зі святами Христового Різдва! Хай наші серця та душі будуть готові прийняти Бога, перебувати постійно з ним, його славити та зростати у праведній любові!

**ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

**БЛАГОСЛОВЕННЯ
ГОСПОДНЄ НА ВАС!**

**+ІГОР Митрополит
Львівський**

ЩАСЛИВИХ ВАМ НОВОРІЧНИХ ТА РІЗДВЯНИХ СВЯТ!